

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1385/2022
21.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Зорана Михајлова и бранилаца окривљеног ББ-адвоката Милоша Михаиловића и Лазара Савковића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К.бр.11/22 од 21.02.2022.године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.147/22 од 16.08.2022.године, у седници већа одржаној дана 21. децембра 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Зорана Михајлова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К.бр.11/22 од 21.02.2022.године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.147/22 од 16.08.2022.године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног ББ-адвоката Милоша Михаиловића и Лазара Савковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К.бр.11/22 од 21.02.2022.године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.147/22 од 16.08.2022.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К.бр.11/22 од 21.02.2022.године, окривљени АА и ББ су оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, па је окривљени АА за наведено дело осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара а окривљеном ББ је изречена судска опомена.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да суду на име паушала плате износ од по 5.000,00 динара, а да као солидарни дужници на име осталих трошкова кривичног поступка Основном суду у Чачку плате износ од 21.341,19 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр.147/22 од 16.08.2022.године, потврђена је пресуда Основног суда у Чачку К.бр.11/22 од 21.02.2022.године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног АА-адвокат Зоран Михајлов због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 5) у вези члана 447., члана 438. став 2. тачка 1) и 3) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе или да исте укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање, као и да се одложи извршење правноснажне пресуде Основног суда у Чачку. Иако формално не означава, из образложења захтева произилази да бранилац суштински указује и на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) и 11) ЗКП.

-браниоци окривљеног ББ-адвокати Милош Михаиловић и Лазар Савковић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) у вези члана 420. ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев као основан, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање, али пред потпуно измењеним већем или да исте преиначи тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Зорана Михајлова, Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те је нашао:

Захтев браниоца окривљеног АА-адвоката Зорана Михајлова је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен и нема законом прописани садржај, а захтев бранилаца окривљеног ББ-адвоката Милоша Михаиловића и Лазара Савковића је неблаговремен.

Бранилац окривљеног АА-адвокат Зоран Михајлов је у захтеву указао да су судови прекорачили приватну противтужбу окривљеног ББ, из разлога што је у диспозитиву противтужбе наведено да је окривљени АА задао ББ један ударац затвореном шаком у пределу леве стране лица и нанео му лаке телесне повреде у виду две тракасте огреботине на лицу са леве стране, док је у изреци првостепене пресуде наведено да је окривљени АА замахнуо затвореном шаком у пределу лица ББ, у ком тренутку се ББ измакао, па га је закачио и огребао са десне стране лица у пределу слепоочнице, на који начин му је задао лаку телесну повреду у виду две тракасте огуљотине са десне стране лица. На овај начин, бранилац суштински указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Исти наводи захтева били су истакнути и у жалби браниоца окривљеног АА, те били предмет разматрања Вишег суда у Чачку који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Чачку К.бр.11/20 од 21.02.2022.године. Виши суд у Чачку, као

другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни четири, став други своје одлуке Кж1 бр.147/22 од 16.08.2022.године изнео јасне и довољне разлоге, а које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

У осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Зорана Михајлова је недозвољен и нема законом прописани садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, у осталом делу захтева указује и да је изрека првостепене пресуде неразумљива и противречна самој себи и изведеним доказима из списка предмета, што је образложио тиме да је изрека пресуде у супротности са налазом судског вештака и стварним чињеничним стањем, чиме суштински указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП. Поред тога, бранилац истиче да је другостепени суд донео пресуду без одржане седнице, иако је одбрана захтевала да седница буде одржана и да на исту буду позвани окривљени и његов бранилац, чиме се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 5) у вези члана 447. ЗКП. Бранилац формално означава и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају и због повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 5) у вези члана 447., члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА-адвоката Зорана Михајлова у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног АА-адвокат Зоран Михајлов у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП. Међутим, у образложењу захтева не конкретизује у чему се повреде закона састоје, већ се у захтеву указује да је суд одбио да изведе бројне предложене доказе од стране окривљеног АА и његовог браниоца, између осталог и да се као сведоци испитају очевици критичног догађаја ВВ и ГГ, као и да су судови пристрасно поступали у корист окривљеног ББ. По оцени Врховног касационог суда, поднети захтев у наведеном делу нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлоге за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП),

по налажењу овога суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног ББ-адвоката Милоша Михаиловића и Лазара Савковића је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 4. ЗКП, односно у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљеном ББ, према доставници која се налази у списима предмета, пресуда Вишег суда у Чачку Кж1 бр.147/22 од 16.08.2022.године уредно достављена дана 30.08.2022.године а да су захтев за заштиту законитости његови браниоци- адвокати Милош Михаиловић и Лазар Савковић послали преко поште препорученом поштом РЕ ... РС дана 12.10.2022.године, како то произилази из службеног пријемног печата Врховног касационог суда, то је дакле предметни захтев поднет након протекла законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП од 30 дана, који је истекао дана 29.09.2022.године (четвртак), па је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног ББ-адвоката Милоша Михаиловића и Лазара Савковића одбацио као неблагоприятен.

Због свега изложеног је Врховни касациони суд одлучио као у изреци пресуде и на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП одбио захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Михајлова, у односу на повреду закона из члана 438.став 1.тачка 9) ЗКП као неоснован, док је у осталом делу захтев истог браниоца, као и захтев бранилаца окривљеног ББ-адвоката Милоша Михаиловића и Лазара Савковића одбацио, на основу члана 487.став 1.тачка 2) у вези члана 485.став 4.ЗКП, 487.став 1.тачка 3) у вези члана 484.ЗКП и члана 487.став 1.тачка 1) у вези члана 485. став 3. и 4.ЗКП.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

За Председника већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић